

עמ"ת 19184/11/15 - מדינת ישראל נגד רפי כיוף

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 19184-11-15 מדינת ישראל נ' כיוף(עציר)
תיק חיצוני: 72171/2015

בפני	כבוד השופטת דנה מרשק מרום
עוררת	מדינת ישראל- באמצעות פמ"מ
נגד	
משיב	רפי כיוף -ע"י עו"ד פנינת ינאי

החלטה

1. ערר המדינה על החלטת בית-משפט השלום בפתח-תקווה (כב' השופטת גרינברג) מיום 4.11.15, בתיק מ"ת 61630-06-15, בו נדחתה בקשת העוררת להורות על המשך הרחקת המשיב מעבודתו במשרד הפנים ורשות האוכלוסין.
2. ביום 29.6.15 הוגש כתב-אישום כנגד המשיב, הכולל 8 אישומים, בגין ביצוע עבירות של הפרת אמונים, קבלת דבר במרמה, גניבה והונאה בכרטיס חיוב. מעובדות האישומים עולה, כי המשיב, אשר עבד כראש ענף דרכונים בלשכת משרד הפנים בנתניה, ניצל את משרתו והפיק רווח אישי מעמדתו בעבודה באמצעות קבלת תשלום במזומן ממבקשי דרכונים, נטילת הכספים לידי, וחייב באמצעות כרטיס אשראי כדי להסתיר את דבר המרמה, אשר התאפשר על רקע הפערים בין תעריף שירות אינטרנטי לשירות הניתן בלשכה עצמה.
3. בד בבד עם הגשת כתב-האישום, הוגשה בקשה להורות על הרחקת המשיב מעבודתו במשרד הפנים וברשות האוכלוסין עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.
4. לא עלתה מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה, ולמעשה עד ליום 1.11.15, האריך בית-משפט קמא את תנאי ההרחקה המבוקש בהסכמת ב"כ המשיב.
5. בסוף חודש אוקטובר, בית-משפט קמא התבקש לקבוע דיון בהארכת תנאי ההרחקה, ואכן התקיים דיון ביום 4.11.15, בסופו התקבלה ההחלטה נושא הערר. בהחלטה זו נקבע על-ידי בית-משפט קמא, כי לאחר ששמע את טיעוני הצדדים, וכן את הצהרת המשיב עצמו כי לא יגיע לסניף משרד הפנים בנתניה -

עמוד 1

אלא אם תאושר על-ידי הגורמים הרלבנטיים חזרתו לעבודה במקום, ניתן להסתפק בהצהרה זו ולא להטיל על המשיב תנאי הרחקה. בית-המשפט קמא הוסיף, כי החליט להסתפק בהצהרה מאחר ומדובר במשיב נעדר עבר פלילי, אשר אינו מצוי בתקופת הרחקה ממושכת, לא הפר את התנאים - וממילא אין סיכון כי יבצע עבירות נוספות מאחר והפסיק עבודתו במקום. עוד הובהר, כי אין בהחלטה זו כדי להשליך על שאלת חזרתו של המשיב לעבודה, אם לאו.

6. בית-משפט קמא עיכב ביצוע החלטתו לבקשת המדינה, וזה הוארך על-ידי עד להכרעה בערר.

7. לטענת המדינה, טעה בית-משפט קמא משהסתפק, באופן מעשי, בהצהרת המשיב. הובהר, כי עבודתו של המשיב הופסקה אך ורק כפועל יוצא מהחלטות בית-המשפט, ואי-הרחקתו עלולה להוביל לדרישת המשיב להשבתו לעבודה במשרד הפנים - מהלך אשר יוליד את החשש לסיכון מצידו של המשיב כי יבצע עבירות נוספות במסגרת עבודתו. עוד נטען, כי שאלת חזרתו של המשיב לעבודה ו/או השעייתו עניינם במסגרת דיני עבודה, ובענייננו, המדובר בצו הרחקה המתבקש במסגרת ההליך הפלילי, לאור מסוכנותו של המשיב אשר מעל באמון הציבור. מדובר בתנאי מידתי, כאשר המדינה אינה חוסמת את דרכו של המשיב להתפרנס במקום עבודה אחר. ב"כ הפרקליטות היפנו לפסיקה רלבנטית של בית-המשפט העליון.

8. ב"כ המשיב טענה בדיון שהתקיים לפניו, וכן ביקשה להשלים טיעוניה בכתב. טענתה המרכזית נוגעת להעדר מסוכנות מצד המשיב, אשר נטל כספים בהיקף מצומצם ביותר, ויש לאפשר למקום העבודה הציבורי להעסיקו בתפקידים אחרים אשר אינם כרוכים בעיסוק בכסף - ובמיוחד כשעסקין במי שעומדת לו חזקת החפות, אשר שיתף פעולה בחקירתו ולא איים על איש או נקט במהלכים לשיבוש חקירה. עוד הדגישה, כי יש לאפשר לו לשמור את זכויותיו כעובד מדינה, כאשר קיימת חובה להקפיד על כך, שעניינים אלו יידונו במסגרת הליך משמעותי, ולא בהליך פלילי. על כן, צדק בית-משפט קמא משלא קבע מסמרות לעניין החזרה לעבודה והותיר עניין זה להכרעה בידי הגורם המוסמך. עוד טענה לאפליית המשיב לעומת סנקציות שננקטו כלפי ראשי ערים מכהנים אשר הואשמו בביצוע עבירות שוחד. בסופו של יום, ביקשה לשכנע כי בית-משפט קמא ערך איזון אינטרסים ראוי ומדויק בנסיבות, ואין כל מקום להתערב בהחלטתו.

9. אומר כבר, כי לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בכל המסמכים שהוגשו, עמדת המדינה מקובלת עליי ודין הערר להתקבל.

10. עסקין במי שניצל את תפקידו המשמעותי במשרד הפנים, ומעל באמון הציבור במהלך תקופה של מספר חודשים - בין אוגוסט 2014 ועד לחודש פברואר 2015. איני רואה ליתן משקל מכריע לסכומים שנטל לכיסו, אלא לתעוזה ולמסכת המתמשכת של מעשיו, אשר אינם מאפשרים לתת בו אמון. גם אם המדובר באדם נעדר עבר פלילי, אשר שומר על תנאי ההרחקה מרצונו, מחובתו של בית-המשפט הפלילי לומר את דברו באופן ברור ולא להותיר, בשלב זה, פתח לחזרתו לעבודה (בבחינת חזרה ל"זירת

העבירה"), באופן אשר יסכן את הציבור, באמונו מעל המשיב.

11. כל הטיעון הקשור לשאלת השעייתו מהעבודה ו/או שמירת זכויותיו כעובד מדינה, דינם להעלות במישור יחסי העבודה ו/או במישור המשמעותי בפני הגורמים הקשורים לנציב שירות המדינה, כאשר השיקולים הנשקלים לפני פורומים אלו שונים בתכלית מאלו העולים לפני בית-המשפט הפלילי.
12. מדובר בצעד מידתי ומתבקש, כאשר הפגיעה בחופש העיסוק אמנם קיימת - אך ב"כ הפרקליטות הצהירה כי המדינה לא תחסום אפשרות העסקת המשיב במקום עבודה אחר, כל עוד לא יסכן את הציבור.
13. בנוסף, החלטת בית-משפט קמא אינה עולה בקנה אחד עם עמדת בית-המשפט העליון, לפיה נושאים הקשורים לזכויותיו של המשיב כעובד, לרבות האפשרות לקבל שכר חלקי, דינם להעלות בתחום יחסי העבודה - ואין הם רובצים לפתחו של ההליך הפלילי. ככל שהמדובר בהיבטים משמעותיים הנובעים ממעשיו של המשיב, הרי שאלו מצויים בסמכותו של נציב שירות המדינה. אין מקום לעירוב בין התחומים הללו, וגם במקרים בהם ניתן היה למנוע את חזרתו של העובד למקום עבודתו באמצעות השעייה - נקבע כי אין מקום להידרש לענין זה במסגרת תנאי השחרור בערובה בהתאם לסעיף 48(א) לחוק המעצרים (ראו סעיף 10 להחלטתו של כב' השופט שהם בבש"פ 5702/12 **ברודצקי נגד מדינת ישראל** (16.8.2012) - [להלן: **בש"פ ברודצקי**]). יוזכר, כי בענייננו, בית-משפט קמא אף הלך כברת דרך מוטעית כלפי המשיב והבהיר, כי אין בהחלטתו כדי להשליך על שאלת חזרתו של המשיב לעבודה.
14. **בבש"פ ברודצקי**, קובע כב' השופט שהם, כי אל לו לבית-המשפט להעביר מסר כפול, ולהשיג את תכלית ההרחקה באמצעי שאינו מיועד לכך, וכל זאת על-מנת לאפשר לעורר לקבל תגמול כספי ממקום עבודתו (שם). הדברים יפים לענייננו, ומהווים נדבך נוסף המצדיקים התערבות בהחלטת בית-משפט קמא.
15. אשר על כן, אני קובעת כי דין הערר להתקבל, ומורה על הרחקת המשיב ואיסור העסקתו במשרד הפנים ורשות האוכלוסין עד לתום ההליכים כנגדו.
16. על-מנת לייתר הגעת ב"כ הצדדים והמשיב לבית-המשפט, ובהסכמת ב"כ הצדדים, המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים. יש לוודא טלפונית קבלת ההחלטה ולערוך רישום על כך בתיק.

ניתנה היום, ו' כסלו תשע"ו, 18 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.

